

de officiële school, hoek van de Halfstraat, bestuurder Mr Bullens. Men trachtte mij te kunnen plaatsen in het jongens wezenhuis, maar door mijn heenbreuk werd ik niet opgenomen. Mijn broeder V., die handel begonnen was in paarden en koebeesten, had een rijke boerin gevonden ~~en~~ die zich wou gelasten met het opnemen van een kind. Deze vrouw was niet gehuwd, bezat een boederij met grote boomgaard, op de Heide te Lubbek, was vrekkelig en kwezel-schijnheilig, gebruikte mij als kleine hoeveknecht, ik had toen iets meer dan 7 jaren en ging op krukken. Ik werd varkenshouder en veeverzorger. Op het erf was er ook veel pluimgedierte waarvoor ik moest zorgen. De dag begon zeer vroeg, het gekraai van de haan gaf de tijd van opstaan. Men had reeds 2 of 3 uren gewerkt alvorens naar school te gaan, waarvan men mij veel weg hield om op de boerderij te werken. Bij boerenmensen is het steeds labeuren vroeg en laat. Mijn slaappleats was benevens de stallingen, kale muren, een stuk stoel, een strooizak op een ^{ijde} planken aaneengeslagen bed, waarboven een welwaterbakje met kruisje hing. In de dag strompelde ik, op mijn krukken, van de eene stal naar de andere, of water ophalen uit de bornput, steeds blootvoets, daar ik de klompen aan mijn voeten niet kon uitstaan, met het rechterbeen 15cm. korter.

Wanneer de boerin naar de stad ging met haar boter, kwam ze terug met vreemd vet en spek. Ook mocht ik dan niet in de keuken. In een kamer waar het fruit lag en die daar op uitkwam, daar zat een beer ^{de beer van de boerin} om mij schrik aan te jagen. In mijn leemen slaapkot was een klein opening waardoor ik mijn boterhammen kon nemen, als deze niet opgevreten waren door de ratten. Verder was het eten: aardappelen, ajuin en vreemd spek - op het zwart brood vreemd spek, soms siroop of appelspijs, maar dan was het zondag of kermis.

In die tijd gingen de boeremensen nog bij elkaar helpen de oogst van aardappelen of graan binnen doen en kregen als beloning rijstepap of pannekoeken met siroop, dit was het feest van het jaaf. Bij de dorpsmid, achter de hoek, kreeg ik soms een dikke appel van de smidsvrouw, dit door Lieske, smidsdochter, mijn schoolvriendinetje. Als ik dan bij toeval wat vrije tijd had, wat zelden gebeurde, bracht Lieske mij in de smidse. Daar beleefde ik genoeglijke stonden bij het zien uiteenspronkelen van de rode gensters, in die